

Gymnázium Přírodní škola, o.p.s.
Profilová práce — třída Omikron
Nižší stupeň studia
2022/2023

Filip Radek

**Film podle povídky
Čintamani a ptáci**

Vedoucí práce: František Tichý

Datum odevzdání: 17.11.2022

Obsah

Poděkování	3
Abstrakt	3
Úvod	1
Cíle	2
Hlavní cíl:	2
Dílní cíle:	2
Postup a výsledky práce	3
Tvorba scénáře	3
Příprava natáčení	3
Průběh natáčení	4
Postprodukce	4
Diskuse a závěry	6
Použitá literatura a zdroje	8
Přílohy	9
Filmový scénář:	9
Film na YouTube:	11
Záměr:	11

Poděkování

Vítězslav Březka
Eva Bogarová
Anežka Ptáčková
Igor Pokorný
Milica Sklenčková
František Tichý
Žofie Ekrťová

Abstrakt

Tématem mé profilové práce bylo natočení krátkého filmu na motivy povídky Čintamani a ptáci od Karla Čapka. Film má 10 minut a účinkují v něm tři herci. Měl jsem na starost režii, scénář, produkci i střih. O kinematografii se zajímám už delší dobu a díky této práci jsem načerpal mnoho nových užitečných znalostí, které mohu využít pro své budoucí projekty.

Úvod

Již několik let se zatím víceméně pasivně zajímám o filmy, fotografii, kinematografii a scenáristiku. Zkoušel jsem natočit několik krátkých filmů, ale zatím jsem to vždy dělal sám, bylo to velice amatérské a snad nikdy jsem to kompletně nedokončil. Zatím jsem nikdy neměl dostatečnou motivaci takový projekt dokončit, a proto mi přišlo, že profilová práce je pro to naprosto ideální. Profilová práce mi dává čas a prostor, který bych si asi jinak nedokázal najít. Byla by to pro mě možnost poprvé nějaký film dokončit a to v náležité kvalitě.

Nechtěl jsem se nijak specializovat na určitou oblast vytváření filmu, ale spíše se trochu vyznat ve všem, abych byl v budoucnu schopen všeho, co je k vytváření filmu potřeba. Chtěl jsem se naučit jak psaní filmového scénáře, tak samotné natáčení filmu - tedy práci s kamerou, vše týkající se zvuku, nebo i základní práci se světlem. Pak jsem si také chtěl film sám sestříhat a dokončit.

Původně jsem měl v plánu vytvořit kompletně originální film i s autorským scénářem, ale nakonec jsem se vzhledem ke svým zkušenostem rozhodl inspirovat povídkou Čintamani a ptáci od Karla Čapka.

Při rešerši jsem také zjistil, že film natočený na motivy této povídky již existuje, ale rozhodl jsem se ho před dokončením práce nezhlédnout, jelikož by to mohlo potlačit moji vlastní kreativitu.

Cíle

Hlavní cíl:

Natočit krátký film na motivy povídky Čintamani a ptáci od Karla Čapka a osvojit si přitom dovednosti potřebné k vytvoření hraného filmu.

Dílčí cíle:

1. Sepsat literární scénář
2. Upravit literární scénář na filmový scénář s poznámkami k natáčení
3. Produkce – sehnat štáb a herce, domluvit místo natáčení
4. Natočit film – režie
5. Postprodukce – sestříhat, přidat zvuk
6. Prezentace filmu na filmovém večeru Přírodní školy

Postup a výsledky práce

Tvorba scénáře

Nejdříve jsem potřeboval vybrat povídku, kterou použiji pro základ scénáře – přečetl jsem si tedy Čapkovy Povídky z jedné a z druhé kapsy, a právě povídka Čintamani a ptáci mi přišla pro můj projekt nejlepší z několika důvodů – šla natočit v pouhých třech hercích, měla dobrou délku a nebylo v ní nic náročného na rekvizity, kostýmy či maskování (jako např. vraždy ve většině ostatních Čapkových povídek)

Poté jsem povídku doslovně přepsal do literárního scénáře, pouze jsem vyškrtl Čapkovy monology, které by ve filmu nebyly potřeba. Zachoval jsem ale všechny dialogy, které byly pro film naopak velmi důležité. Po dokončení literárního scénáře jsem si ho několikrát pozorně přečetl a vymazal nebo upravil části, které by byly náročné na natočení, nebo byly nekompatibilní s místem natáčení (např. vysklení okenice)

Následně jsem si zjistil, jak má vypadat filmový scénář a podle nabytých znalostí jsem ho začal tvořit. Přidal jsem číslování záběrů, typ záběru (C = celek, D = detail, atd.) a poznámky k natáčení a hraní (umístění kamery, výrazy herců...)

Scénář je tvořen ze sedmi scén a 53 záběrů, kompletní podoba filmového scénáře je v příloze této práce.

Příprava natáčení

Před samotným natáčením jsem potřeboval zařídit a připravit několik věcí:

Sehnat štáb – oslovil jsem kamaráda Igora Pokorného, který by měl na starost kameru. Původně jsem zamýšlel mít i externí zvuk, ale nakonec jsem se rozhodl, že bychom použili zvuk z kamery, což by znamenalo nižší kvalitu, ale dost by nám to zjednodušilo práci.

Sehnat herce – Tomuto kroku jsem na začátku nepřikládal zdaleka takovou váhu, jakou by měl mít. Sehnat herce bylo mnohonásobně náročnější, než jsem očekával. S Vítkem Březkou jsem byl pro roli pana Vitáska sice domluven velmi dlouho předem, ale bylo potřeba velké množství komunikace a vyjasnění si, co všechno po něm budu chtít. Pro roli paní Severýnové jsem dlouho nemohl nikoho najít, teprve asi měsíc před natáčením jsem oslovil známou, která mi sdělila, že na natáčení nemá čas, ale dala mi kontakt na několik svých přátel s hereckými zkušenostmi. S nimi to bohužel také nevyšlo. Až na poslední chvíli jsem se setkal s Evou Bogarovou, se kterou se známe už dlouho a ta mi nabídla, že by se role mohla ujmout. S rolí paní Zanelliové to naštěstí nebylo tak náročné, jelikož to byla malá role a mohla se jí ujmout Anežka Ptáčková, která už byla součástí projektu.

Najít místo natáčení – domluvil jsem se spolužačkou Anežkou Ptáčkovou, že bych mohl k natáčení použít jejich byt na Letné. Je to velmi starý byt s dobovým nábytkem a výzdobou, který přesně seděl do doby, kdy se děj odehrává. Jednu místnost jsme využili na scény v bytě paní Severýnové, druhou na Vitáskovo doupě. Před samotným natáčením jsme s Františkem Tichým místo navštívili, abychom posoudili, zda je vhodné a jaké rekvizity budeme potřebovat.

Scénu na ulici jsme z důvodu jednodušší dopravy kamery a rekvizit natočili v blízkosti již zmíněného bytu, na chodníku ulice Letohradská, jelikož tam neparkovala auta, která by narušovala dobovou náladu filmu. Scénu v temné chodbě jsme natočili ve sklepě ZŠ Letohradská.

Zařídít kostýmy a rekvizity – starý telefon byl k dispozici v bytě přímo na místě natáčení, koberec jsem použil vlastní a zbytek rekvizit jsme řešili až na místě. Herci měli za úkol si zařídít vlastní kostýmy a to, co jim chybělo, jsem jim poskytl. Stanovit termín natáčení – nejvhodnější mi přišlo natočit film během co nejkratší doby, proto jsem termín stanovil na neděli 18. září 2022, s plánem natočit vše za jeden den.

Průběh natáčení

18. září 2022 ráno jsme se všichni sešli přímo na místě natáčení. Měli jsme opravdu velké pochyby, zda to zvládneme natočit za pouhý jeden den, a proto jsme se vrhli rovnou do práce. V bytě, ve kterém jsme natáčeli, jsme se rozhodli pro většinu vnitřních scén použít středně velkou místnost se stolem, která svou polohou a nábytkem odpovídala Čapkovu popisu.

Důležité bylo pořadí, ve kterém jsme scény natáčeli. Dvě z nich se odehrávaly na jiném místě, takže jsme přemýšleli, zda právě ty nenatočit až nakonec. Rozhodli jsme se ale, že když scény budeme točit chronologicky, mohli bychom o něco zvýšit autenticitu filmu. Proto jsme všechny scény kromě jedné točili chronologicky.

Během natáčení jsme pracovali podle scénáře, ale nedrželi jsme se ho zcela, některé záběry jsme rozdělovali, některé jsme kompletně vynechali a místy jsme nějaké krátké záběry i přidali.

Abychom ulehčili práci při postprodukcii, měli jsme klapku ve formě mazací tabulky.

Každý záběr jsme točili průměrně dvakrát až třikrát, některé delší záběry se nám ale povedly hned na první pokus. Pár jsme jich naopak museli točit až šestkrát. Po celém dni jsme skončili s 91 záběry.

Po natáčení jsem velmi litoval, že jsem se nerozhodl pro využití externího zvuku. Používali jsme zvuk z kamery a z toho důvodu jeho kvalita oproti ostatním aspektům filmu značně zaostává. Z části se nám zvuk podařilo napravit při postprodukcii, ale do ideálního stavu se nám dovést nepovedl.

I přes všechny obavy na začátku natáčení jsme to stihli ideálně, natáčeli jsme od 9:00 do cca 18:00. Spolupráce byla úžasná, během chvíle jsme si zavedli systém, podle kterého jsme pak natáčeli každý záběr. O skvělou náladu, jídlo a psychickou podporu se postarala babička Anežky Ptáčkové Milica Sklenčková. K mému překvapení nenastaly během natáčení žádné zásadní problémy, nechybělo nám žádné vybavení, ani nenastaly špatné podmínky pro natáčení. Jediným problémem byl vítr v jednom z venkovních záběrů, který ještě zhoršil kvalitu zvuku.

Postprodukce

Na postprodukcii jsme začali pracovat s Igorem Pokorným hned následující den po natáčení. Používali jsme program DaVinci Resolve 18, jehož výhodami je, že není těžké se s ním naučit pracovat, používá ho velké množství lidí, takže je možné najít nespočet návodů a tutoriálů, jak s ním pracovat, také je na rozdíl od většiny kvalitních stříhacích programů zdarma.

Se stříháním jsem žádné zásadní zkušenosti neměl, takže jsem se na začátku stříhání s programem i učil pracovat. Práce s ním je ale velmi intuitivní, takže mi netrvalo dlouho se naučit základní úkony nutné pro stříhání.

Převážnou část střihání jsme dokončili během tří dnů. Poté bylo potřeba udělat závěrečné úpravy. Původně jsme zamýšleli dělat jemné barevné korekce, nakonec jsme se ale rozhodli, že to není potřeba.

Další důležitou částí postprodukce byla filmová hudba. Měl jsem možnost vzít nějakou hudbu z databáze bez právního omezení jejího použití, rozhodl jsem se ale, že největší autenticitu ve filmu navodím hudbou vlastní. S technickou stránkou nahrávání hudby mi pomohla spolužačka Žofie Ekrťová. Z části jsem si ji připravil předem, ale z většiny byla muzika improvizovaná. Veškerá hudba ve filmu je hrána na piano.

S hotovým střihem a hudbou bylo potřeba ještě vyrovnat veškeré audio a jeho hlasitost. To jsem dělal zase s Igorem Pokorným a byla to velmi zajímavá práce – museli jsme se vžít do role posluchače a nepřehnat hlasitost hudby, ani dialogů. Také jsme se pokusili v rámci možností napravit problémy se zvukem, což se nám z části povedlo, odstranili jsme velkou část šumu, ale nezdařilo se nám ho odstranit kompletně.

Nakonec bylo potřeba napsat jen titulky a vložit je do filmu, k čemuž jsem využil jeden z mnohých návodů dostupných na internetu.

Hotový film má 10 minut a je dostupný pod tímto soukromým odkazem na YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=b7Drdb11xck>

Diskuse a závěry

Během práce na filmu jsem se naučil velké množství nových věcí a načerpal mnoho informací. Nejdůležitější, co jsem se naučil, je rozhodně náročnost produkce filmu a koordinace lidí podílejících se na projektu. Když jsem dříve viděl v titulcích slovo ‚producent‘, náležitě jsem mu nerozuměl a nepřikládal mu takovou hodnotu. Teď vím moc dobře, co produkce znamená a jak je náročná, jelikož jsem ji opravdu podcenil.

Tvorba scénáře pro mě byla nová, ale jelikož jsem již v této oblasti nějaké zkušenosti měl, nebyla to pro mě velká výzva. Spíše bylo zajímavé vynechávat téměř všechny monology, kterých v povídce bylo mnoho a upravovat příběh kvůli náročnosti zfilmování některých událostí.

Natáčení bylo podle mého názoru obrovským úspěchem. Fakt, že nenastal žádný zásadní problém je neuvěřitelný. Bylo to zapříčiněno dlouhou a intenzivní přípravou a dobrou organizací.

Na postprodukci jsme začali pracovat okamžitě po samotném natočení filmu. Během této části jsem se naučil na základní úrovni pracovat se stříhacím programem, což je dovednost využitelná při velkém množství příležitostí. Naučil jsem se také vylepšit zvuk, který byl v našem případě oproti zbytku filmu ve velmi zaostalém stavu. Nepodařilo se nám zvuk napravit kompletně, ale jeho kvalitu jsme zvedli o nemalou část.

Nikdy před touto prací jsem netvořil žádný druh filmové hudby, takže toto bylo poprvé, kdy jsem na takové hudbě pracoval. Filmová hudba je určena k navození jisté atmosféry a pocitu. To pro mě byla výzva, protože jsem se v minulosti věnoval spíše standardní hudbě, ale brzy jsem se seznámil i s hudbou filmovou. Nakonec je hudba hrána pouze na piano a z většiny je improvizovaná.

Dočetl jsem se, že film podle povídky Čintamani a ptáci již existuje, je z roku 1964 pod názvem Čintamani & podvodník. Záměrně jsem ho nezhlédl, aby mě nijak neovlivnil při tvorbě mého filmu. Mám ale v plánu ho zhlédnout a případně filmy i porovnat.

Jsem vděčný za všechny zkušenosti, které jsem během práce získal, budu je moci využít jako cenný základ, kdybych se někdy v budoucnu rozhodl dělat nějaký další kinematografický projekt. Kinematografii se aktuálně neplánuji v blízké době hlouběji věnovat, ale myslím si, že nabyté znalosti jsou využitelné i v jiných oborech. Kromě toho, jak točit film, jsem zdokonalil svou schopnost organizace, korespondence i improvizace.

Nejdůležitější zkušenosti, které jsem si odnesl a jiným začátečníkům v tomto oboru bych doporučil si na tyto věci dávat pozor:

- Je důležité si vyhradit dostatek času na přípravu natáčení, sehnání herců a členů štábu. Není vůbec na škodu si najít i náhradníky, kdyby někdo z herců náhle nemohl být přítomen na natáčení. Herci by měli mít s hraním nějakou zkušenost, jelikož jejich výkon je jeden z hlavních faktorů, které rozhodují o kvalitě filmu.
- Nepodcenit ani kvalitu obrazu, ani zvuku. Já osobně jsem kvalitu zvuku velmi podcenil a potom jsem s tím měl v postprodukci takřka víc práce, než bych měl, kdybych si zařídil zvuk externí. Audio tvoří velkou část zážitku, který si divák odnáší a je důležité se zaměřit na jeho kvalitu.

- S postprodukcí je ideální začít okamžitě po natočení filmu, člověk má v živé paměti všechno, co chtěl při střihání udělat. S hudbou se tolik spěchat nemusí, ale zbytek je dobré udělat opravdu co nejdříve.
- V celém průběhu tvorby filmu je užitečné být v kontaktu s lidmi, kteří už v oboru mají větší zkušenosti, jsou schopni dát cenné rady nebo pomoci při určité části tvorby.

Použitá literatura a zdroje

- Povídka Čintamani a ptáci z Povídek z jedné a z druhé kapsy od Karla Čapka
- Několik YouTube návodů týkajících se programu DaVinci Resolve
- Osobní konzultace s Igorem Pokorným, Františkem Tichým, Kryštofem Radkem

Přílohy

Filmový scénář:

Čintamani a Ptáci

Scéna 1 - byt paní Severýnové

1 **C:** Vitásek: *(sedí v pokoji paní Severýnové a kouká se na koberec složený napůl na zemi, na kterém leží Amina)* Paní Severýnová, to jsou špatné obchody, ten koberec, co na něm leží Amina, už tady máte tři roky.

2 **D:** Severýnová: *(napije se ze sklenice, podívá se na Vitásku)* Tenhle? Ten tu je ještě dýl, ten je v tom koutě složen už dobrých deset let, ale není to můj koberec.

3 **D:** Vitásek: Aha, ten patří Amině.

4 **PD:** Severýnová: *(záběr na Severýnovou, vitásek je vidět za ní, severýnová se zasměje)* Kdepak, *(usměje se)* ten patří jedné paní, ona říká, že na něj nemá doma místo, a tak si jej složila tady. Mně už dost překáží, ale aspoň na něm spí Amina, vid', Amino?

5 **D:** *Amina leží na koberci a bouchne ocasem o zem/udělá jiný pohyb*

6 **PD:** Vitásek: *(odhrne cíp koberce, Amina začne vrčet)* To je nějaký starý koberec, že? Smím se na něj podívat?

7 **PC:** Severýnová: Pročpak ne? *(zvedne se z křesla a vezme Aminu do náruče/naznačí jí, ať se zvedne)* Pojd', Amino, pán se jen podívá a pak to zas Amině ustele. Pšt, Amino, nesmíš vrčet! Ale jdi, ty hloupá!

8 **PC:** Vitásek: *(rozhodí koberec, užasle zírá)*

9 **D:** *Vitásek užasle zírá*

10 **PC:** Vitásek: *(Koukne se na paní Severýnovou, složí koberec zpátky na zem, sedne si, otočí se k ní)*

11 **D:** To je hodně starý hadr, paní Severýnová, a tady se vám nadobro přeलेží. *(odmlčí se)* Víte co, řekněte té paní, že to koupím, když ona na to nemá místo.

12 **PD:** Severýnová: *(sedá si zpět do křesla)* To je těžké... Ten koberec tu není na prodej, a ona ta paní je pořád v Meranu a v Nizze, já ani nevím, kdy je doma. Ale zkusím se jí zeptat.

13 **PD:** Vitásek: Tak buďte tak hodná, *(snaží se zachovat lhostejný výraz)*

Scéna 2 - Před bytem paní Severýnové

14 **PD:** Paní Severýnová otevře dveře

15 **PC:** Vitásek: *(Severýnová stojí ve dveřích, Vitásek je na chodbě)* Tak co?

16 **D:** Severýnová: Co by mělo být?

17 **D:** Vitásek: Ale, jdu zrovna tudyma a náhodou jsem si vzpomněl na ten bílý koberec, prodá to ta paní?

18 **PC:** *(pohled přes vitáskovu hlavu/rameno na Severýnovou)* Severýnová: Kdepak, ona je teď v Biarritzi a nikdo neví, kdy se vrátí. *(Vitásek se podívá, jestli je tam ten koberec)*

19 **PD:** *Vitáskův pohled - na koberci leží Amina*

Scéna 3 - Vitáskovo doupě

- 20 **PC:** Vitásek: *(telefonuje)* Žádnou? Proč by neměl žádnou cenu?
Telefon: Protože takový kus v té velikosti vůbec neexistuje!
Vitásek: Ale dejme tomu, že by takový kus v té velikosti existoval? Jakou by mohl mít cenu?
- 21 **D:** Telefon: Pane, ten kus by byl unikát, jakpak chcete určit cenu unikátu?
Vždyť vám přece říkám – žádnou! Ostatně, takový koberec neexistuje, pane.
Dobrý den, pane.
- 22 **PD:** Vitásek odkládá telefon a zvedá se

Scéna 4 - byt paní Severýnové

- 23 **PC:** Severýnová: *(Přinese konvici s čajem, nalije sobě a Vitáskovi do hrnku)*
Tak ta paní Zanelliová, co jí patří ten koberec, tady byla.
- 24 **PD:** Vitásek: Vážně?
- 25 **PD:** Já jsem jí řekla že bych měla kupce na ten její bílý ležák a že se jí tu bez toho přeleží, ale ona povídala, to prý je rodinný kus, a ona to prý nepotřebuje prodávat a jen ať to prý tady nechám.
- 26 **D:** Vitásek: *(ohřeje si ruce o hrnek)* Kde bych mohl najít tu paní Zanelliovou?

Scéna 5 - Ulice

- 27 **PC:** *(kamera zezadu)* Zanelliová jde po ulici, Vitásek ji dobíhá
- 28 **PD:** *(kamera z boku)* Vitásek: *(doběhne paní Zanelliovou)* Milostivá, já bych rád koupil ten váš bílý koberec, on je to sic už chatrný kus, ale mě by se zrovna hodil do... do předsíně, víte?
- 29 **D:** Zanelliová: Co si to dovoluujete? Hned ať jste pryč, hned, hned! To je můj rodinný kus po Grosspapa! Jestli nepůjdete pryč, zavolám Polizei!
- 30 **PD:** Zanelliová: Já neprodávám žádné tepichy, já jsem von Zanelli, pane! Máry, ať jde ten člověk pryč!
- 31 **C:** Vitásek zastaví, chvíli se kouká za paní Zanelliovou, pak se otočí a odchází

Scéna 6 - dům paní Severýnové a sklep

- 32 **C:** Vitásek jde temnou chodbou, snaží se být potichu.
- 33 **PD:** Zastaví se na mírně osvětleném místě, podívá se na hodinky, z kapsy vytáhne kus papíru, podívá se na něj pak zas na hodinky, vrátí ho do kapsy a pokračuje.
- 34 **PC:** Dojde ke schodům, zastaví se a podívá se na ně. Zhluboka se nadechne a vykročí do schodů, bere je po dvou
(střih z Letohradské na Veletržní)
- 35 **PC:** *(kamera v mezipatře, ať jsou vidět schody a dveře)* Vitásek potajmu vyjde po schodech do mezipatra, očíhne okolí a dřepne si ke dveřím.
- 36 **D:** Vytáhne z kapsy paklíče a pokouší se odemknout dveře

- 37 **PD:** *Nejde mu to, schová paklíč a vytáhne jiný, chvíli se snaží dveře odemknout, pak se mu to podaří, vyndá paklíč a zvedne se.*
- 38 **PD:** *(kamera z bytu, pohled na dveře) Dveře se pootevřou, Vitásek vykoukne, nejdřív jen hlavou, rozhlédne se, pak se protáhne celý*
- 39 **PC:** *(kamera z pokoje) Vitásek jde chodbou, prochází do pokoje, ozve se štěkot Aminy*
- 40 **PD:** *Vitásek: (Zastaví se v pokoji, podrbe Aminu) Amino, ty potvoro, buď tiše, já tě jdu podrbat na zádech. Pak se zvedne, podívá se na místo, kde vždycky byl koberec a strne.*
- 41 **D:** *Vitásek se s vyděšeným výrazem kouká na zem, kde nic není. Začne prudce dýchat a rozhlédne se a povídá: Aminko, zlato, kde máš svůj koberec?*
- 42 **C:** *Vitásek nakoukne do pokoje paní Severýnové, vejde do něj, něco schodí, udělá randál, zvuk otvírané skříně, pak vejde zpět. Nakoukne do dalšího pokoje*
- 43 **PD:** *Vitásek nakukuje do pokoje*
- 44 **C:** *Vrací se zpět*
- 45 **PC:** *Stoupne si a naštvane se nadechuje a vydechuje.*
- 46 **D:** *Vitásek: (k Amině) Ty mizerná, sviňská, ničemná mrcho! No kde je ten koberec, kde je?!*
- 47 **PD:** *Amina*
- 48 **PC:** *(kamera pohled na chodbu z obýváku) Stoupne si, podívá se na hodinky, vyděšený výraz, řekne: Za deset minut je tady! nadechne se, udělá naštvaný a frustrovaný zvuk, otočí se a odběhne ke dveřím, potichu je za sebou zavře*

Scéna 7 - Byt paní Severýnové

- 49 **PC:** *Severýnová: (přichází z pokoje, v ruce má složený koberec, Vitásek sedí u stolu) Promiňte, já jsem včera prášila ten koberec, tak ho musím dát Amině zpátky... pane, to byste nevěřil co se stalo. (dává koberec na zem a ukazuje Amině)*
- 50 **D:** *Severýnová: To je naše zlatá Amina, náš poklad, náš drahý pejsek, (pohládí Aminu na zádech) víte, že se nám sem vloupal zloděj a že ho naše Amina zahнала?*
- 51 **D:** *Vitásek: Nepovídejte... vážně?*
- 52 **PC:** *Severýnová: Pane, já bych ji nedala za nic na světě. Ale vás má ráda, pane, to ona poctivého člověka pozná, vid', Amino?*
- 53 **D:** *Amina*

Film na YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=b7Drdb11xck>

Záměr:

Tématem mé profilové práce je natočení filmu na motivy Povídek z jedné a z druhé kapsy od Karla Čapka.

Mezi mé cíle patří obzvláště rozvoj mých vlastních znalostí a schopností v oblasti kinematografie, samozřejmě také je mým cílem dokončit film do výsledné podoby - to obsahuje:

- vybrat vhodnou povídku či kombinaci povídek ke zpracování
- sepsat literární scénář
- vytvořit filmový scénář
- sestavit štáb a tým herců
- natočit film
- sestříhat a přidat hudbu (pravděpodobně převzatou)

Chci se soustředit více na kvalitu než na délku, není možné udělat kvalitní film bez toho, aniž bych znal alespoň základy točení filmu – proto se chci po celou dobu soustředit na učení se kinematografii jak z prostředí internetu, tak od lidí, o kterých vím, že v této oblasti mají zkušenosti.

Většinu techniky potřebnou k provedení práce mám k dispozici a zbytek, co mi bude chybět, si můžu někde vypůjčit. Jednoho z herců už mám domluveného a vzhledem k tomu, že počítám se 2 – 3 herci si nemyslím, že sehnat zbytek bude problém. Do štábu budu potřebovat 2 lidi.

V teoretické části práce budu popisovat proces tvorby filmu, popíši hlavní fáze a zmíním i problémy, které jsem musel řešit během práce. K tomu sepíšu i soubor doporučení a nabytých zkušeností, kdyby se někdo chtěl podobnému tématu věnovat.

Výstupy budou následující – textová zpráva a samotný film o délce alespoň 5 minut.

Časový plán:

prosinec: výběr povídky, literární scénář

leden: filmový scénář

únor - březen: natočení filmu

duben - květen: postprodukce a dokončení filmu